

A 14. 12. 1982

390104 36

ΧΝΗ ★ ΚΡΙΤΙΚΗ ★ ΚΙΝΗΣΗ ΙΔΕΩΝ ★ ΠΟ

«Δεν μπορούμε να μένουμε απομονωμένοι πολιτιστικά»...

ΜΙΛΑΕΙ Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΑΠΕΡΓΗΣ

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ στο ΜΕΤΡΟ, στο τούνελ, περνά χωρίς σταματημό, ένα κύμα μετά το άλλο. Τρέχουν να φτάσουν πού; Αυτός ο θόρυβος των διαβατών, συνεχώς στ' αϊτία μου. Και τὰ ερωτήματα πιέζουν: πού πηγαίνουν αυτοί; Γιατί; Όλες τις μέρες, κατά τη διάρκεια των μηνών, των ετών.

«Ό,τι υπάρχει υπάρχει για πάντα, λέγεται, ώσάν να μην υπήρχε αρχή ούτε τέλος...»

ΛΟΓΙΑ του 'Αχιλλέα 'Απέργη στον κατάλογο του στα Εύρωπάλια. Σα να είμαστε καταδικασμένοι σε μια κίνηση. Δεν υπάρχει σταμάτημα. Σταμάτημα είναι ο θάνατος πού κι αυτός σ' αυτή την ατέλειωτη κίνηση μοιάζει επίσης σάν σημείο φυσιολογικό αυτής της κίνησης.

Κύκλος μας τριγυρίζει. Κύκλος ή ζωή των πραγμάτων. Κύκλος ή ζωή μας. Γυρίζουμε. Κι αυτή ή ζαλάδα είναι κι αυτή σημείο κίνησης.

Τα Εύρωπάλια στις Βρυξέλλες. Γεγονός θεωρητικά σημαντικό για την Ελλάδα, ή συνολική ευρωπαϊκή συμμετοχή της. «Ό,τι καλλιτέ-

ΤΟ ΘΕΜΑ

- Ιδέες
- Σκέψεις
- Έρευνες

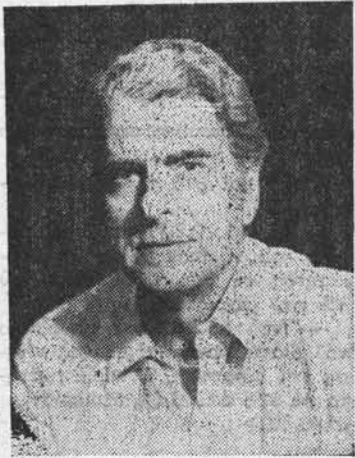
κή. Ένας δλόκληρος κύκλος 30 χρόνια. Έδω και πέντε χρόνια έκλεισε εκείνος ο κύκλος. Τέλειωσε τότε μια καλλιτεχνική διαδρομή. Αρχισε μια καινούργια. Μέχρι το 1976, το ύλικο και ή παράδοση στη δουλειά με κρατούσαν δεμένο. "Ήθελα ν' άπελευθερωθώ. "Ή σκέψη μου τριγύριζε έλευθεση. "Ήθελα να έκφραστώ μ' έναν τρόπο πιο εύθυ, χρησιμοποιώντας σύγχρονα ύλικά στις βαθιές μου ανησυχίες. Μ' άρεσαν τὰ σύμβολα. Βάλθηκα να διαβάξω. Οι σκέψεις μου γύρευαν τρόπο να ξεδιπλωθούν. "Ο τοκετός ήρθε στην ώρα του. "Έκανα μια έκθεση στην 'Αθήνα και σε συνέχεια στο ESPACE CARDIN στο Παρίσι. "Όνομαζόταν τὰ «5 δωμάτια». "Ή αρχή είχε ήδη γίνει. Είχα μπει στην άφετηρία μι άς καινούργιας διαδρομής. Ξεκίνησα με τὰ δωμάτια έκθεση πού έκανα και στο Γαλλικό 'Ινστιτούτο 'Αθηνών. "Έκλεισα τή σκέψη μου σε μικρά δωμάτια. "Ήτανε τó 1975—1976.

ήδη γεννηθεί μέσα μου μια σύλληψη πού στηριζότανε στη φιλοσοφική αντίληψη: στην ουσία δεν υπάρχει τίποτα. Έρχόμαστε από τó τίποτα φεύγουμε σάν τίποτα. "Ή σύλληψη ήταν αυτό πού παρουσιάστηκε στα Εύρωπάλια: τó σπήλαιο. "Ήταν δύσκολο να πραγμα-

ζήτησα την ύλική τους βοήθεια και μου την έδωσαν άπλόχερα...

Τα Εύρωπάλια και ή πολιτιστική πολιτική της κυβέρνησης

»Σάν συνολικό γεγονός τὰ Εύρωπάλια είναι θετικό, ανεξάρτητα άν υπήρχαν θετικά και άρνητικά σημεία ως προς τή συμμετοχή και τή διοργάνωση. "Ή νέα κυβέρνηση νομίζω πώς έχει κάνει κάτι: έχει δώσει μια έλευθερία στην καλλιτεχνική έκφραση. "Όμως αυτό δεν σταματά εκεί. Χρειάζεται πολύ δουλειά. "Όργάνωση, χρήματα και μέθοδος. Οι "Έλληνες καλλιτέχνες διψούν. Κι άποτέλεσμα αυτής της δίψας είναι ή διάθεση όλων να συμμετέχουν στα Εύρωπάλια. Πρέπει ή "Ελλάδα να πάψει να ναι, ήθελεμένα, μια χώρα πολιτιστικά άπομονωμένη. Οι κυβερνήσεις άς τó λάβουν υπόψη τους.

«Ο 'Αχιλλέας 'Απέργης.

τοποιηθεί. Χρειάζομουνά μια μαγνητική μπάνα με γραμμένους θορύβους, όμιλίες και μουσική. "Ακόμη ήθελα ένα φίλμ. "Ολ' αυτά τὰ ύλικά σε συνδυασμό με τόν μικρό χώρο των γκαλερί καθιστούσαν δύσκολη τήν πραγματοποίηση τής σύλληψης. Δεν περίμενα να τó παίρνανε τόσο γρήγορα για πραγματικότητα. "Όταν πήγα στο Βέλγιο είχανε ήδη προγραμματίσει ετό Σπήλαιο». Τόχαν περάσει και στους καταλόγους. "Έτσι δρέθηκα πρό τελεωμένων γεγονότων.

«Ένας καλλιτέχνης δεν έχει ζωή σε τοπικά όρια, θα συμπλώσει. «Τοπική τέχνη δεν υπάρχει. "Ή τέχνη είναι μια διεθνής πατριδα. Σήμερα τὰ μέσα ενημέρωσης και ή τεχνολογική ανάπτυξη καταργούν τις άποστάσεις, μειώνουν τó πρόβλημα τής πληροφόρησης.

"Όμως πριν κλείσω αυτό τó σημείωμα, θα έπρεπε να σημειώσω κάτι πού νομίζω ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τήν περίπτωση του 'Αχιλλέα 'Απέργη. Σε μια ήλικία πού άλλοι, ίσως φυσιολογικά, ίσως αισθητικά, είναι σχεδόν νεκροί, ό 'Αχιλλέας 'Απέργης ζει, κινείται, υπάρχει, σκέφτεται και έχει τó θάρρος να αναζητά, στρέφοντας άποφασιστικά τó βλέμμα του στις καινούργιες, στις μοντέρνες φόρμες και πορείες. Ένα θάρρος γεμάτο ύγεια και άγάπη για ζωή.

χνικό ύλικο υπήρχε, τó καλύτερο, θα έπρεπε να παρουσιαστεί. "Ανάμεσα στους καλλιτέχνες πού αντιπροσώπευαν τήν 'Ελλάδα και ό 'Αχιλλέας 'Απέργης. Παρουσίαζε τó «σπήλαιό τους» στην γκαλερί τέχνης του PALAIS DES CONGRES στις Βρυξέλλες.

«Ό άνθρωπος πού βαδίζει, βαδίζει, βαδίζει... Οι άνθρωποι πού περνούν δίχως σταματημό, όπως τὰ κύματα...»

Τόν συνάντησα μετά από λίγες μέρες στο Παρίσι με τó γιό του Γιώργο, μουσικό, με σημαντική έπίσης σταδιοδρομία στο έξωτερικό. Τόπος τής συνάντησης τó CAFE ROTONDE του MOUTPARNASSE. Ντεκόρ οι άδειες καρέκλες, ό θόρυβος του πιάνου του καφέ και τó μαγνητόφωνο πού γράφει. "Ο 'Αχιλλέας 'Απέργης μιλά:

Ή άλλαγή μετά τή Γλυπτική

Μετά από αυτό τó νέο ξεκίνημα ό 'Αχιλλέας 'Απέργης είχε συνέχεια. Φτάνουμε στο 1978. Μεσολάβησε μια σχεδόν τριετία. Στην Γκαλερί «Δεσμός» παρουσιάζεται ή καινούργια δουλειά του. Λέει γι' αυτή τήν έκθεση:

Τó 1978

"Ήτανε μια έκθεση με σκάλες. "Ήτανε ένα καινούργιο στοιχείο μεσα στην πορεία των αρχικών μου σκέψεων. Γέμισα όλη τήν γκαλερί με σκάλες.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ:
(Σύλληψη και Εύρωπάλια)

ΛΕΕΙ: Δεν σταμάτησα εκεί. Είχε